

THE PALIVERSE PROJECT

Το σύμπαν της σοφίας του Βούδα

Ο Τριμερής Κανόνας (Tīpiṭaka)

Ο Κανόνας των Ομιλιών (Sutta Piṭaka)

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων (5. Khuddaka Nikāya)

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι (03. Udānapāḷi)

5. Το κεφάλαιο για τον Σόνα (5. Soṇavaggo)

[Ud 5, PTS 47-61]

PaliVerse

5. Η συλλογή των μικρών κειμένων

03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι

5. Το κεφάλαιο για τον Σόνα

1. Η ομιλία για τον φίλτατο

41. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα είχε ανέβει στον επάνω όροφο του υπέροχου ανακτόρου μαζί με τη βασίλισσα Μάλλικα. Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα είπε στη βασίλισσα Μάλλικα: «Υπάρχει άραγε σε σένα, Μάλλικα, κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό σου;»

«Δεν υπάρχει σε μένα, μεγάλε βασιλιά, κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό μου. Σε σένα όμως, μεγάλε βασιλιά, υπάρχει κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό σου;» «Και σε μένα, Μάλλικα, δεν υπάρχει κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό μου».

Τότε ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα, αφού κατέβηκε από το ανάκτορο, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο βασιλιάς Πασενάντι της Κοσάλα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ανέβηκα στον επάνω όροφο του υπέροχου ανακτόρου μαζί με τη βασίλισσα Μάλλικα, είπα στη βασίλισσα Μάλλικα: 'Υπάρχει άραγε σε σένα, Μάλλικα, κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό σου;' Όταν αυτό ειπώθηκε, η βασίλισσα Μάλλικα μου είπε: 'Δεν υπάρχει σε μένα, μεγάλε βασιλιά, κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό μου. Σε σένα όμως, μεγάλε βασιλιά, υπάρχει κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό σου;' Όταν αυτό ειπώθηκε, εγώ, σεβάσμιε κύριε, είπα στη βασίλισσα Μάλλικα: 'Και σε μένα, Μάλλικα, δεν υπάρχει κάποιος άλλος πιο αγαπητός από τον εαυτό μου'».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Περιτριγυρίζοντας όλες τις κατευθύνσεις με τον νου,
δεν βρήκε πουθενά κάποιον πιο αγαπητό από τον εαυτό·
έτσι ο εαυτός είναι αγαπητός σε πολλούς άλλους,
για αυτό ας μην βλάπτει τους άλλους αυτός που αγαπά τον εαυτό του».
Πρώτο.

2. Η ομιλία για τον βραχύβιο

42. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο: «Θαυμαστό,

Σεβάσμιε Κύριε, εκπληκτικό, Σεβάσμιε Κύριε! Πόσο βραχύβια πράγματι, σεβάσμιε κύριε, ήταν η μητέρα του Ευλογημένου· επτά ημέρες μετά τη γέννηση του Ευλογημένου, η μητέρα του Ευλογημένου πέθανε και επαναγεννήθηκε στον κόσμο των Τουσίτα».

«Έτσι είναι, Άναντα, βραχύβιες πράγματι, Άναντα, είναι οι μητέρες των Μπόντχισαττα. Επτά ημέρες μετά τη γέννηση των Μπόντχισαττα, οι μητέρες των Μπόντχισαττα πεθαίνουν και επαναγεννιούνται στον κόσμο των Τουσίτα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όσα όντα υπήρξαν ή θα υπάρξουν,
όλα θα φύγουν εγκαταλείποντας το σώμα·
αυτή την καταστροφή όλων γνωρίζοντας, ο επιδέξιος,
ενεργητικός θα πρέπει να ακολουθεί την άγια ζωή». Δεύτερο.

3. Η ομιλία για τον Σουππαμπούντα τον λεπρό

43. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο στο Ρατζάγκαχα υπήρχε ένας λεπρός ονόματι Σουππαμπούντα - φτωχός μεταξύ των ανθρώπων, άθλιος μεταξύ των ανθρώπων, ταλαίπωρος μεταξύ των ανθρώπων. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, καθόταν διδάσκοντας τη Διδασκαλία.

Ο λεπρός Σουππαμπούντα είδε εκείνο το μεγάλο πλήθος ανθρώπων συγκεντρωμένο από μακριά. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Αναμφίβολα εδώ διανέμεται κάποια στερεά τροφή ή μαλακή τροφή. Γιατί να μην πάω εκεί όπου είναι εκείνο το μεγάλο πλήθος ανθρώπων; Ίσως βρω εδώ κάποια στερεά τροφή ή μαλακή τροφή».

Τότε ο λεπρός Σουππαμπούντα πήγε εκεί όπου ήταν εκείνο το μεγάλο πλήθος ανθρώπων. Ο λεπρός Σουππαμπούντα είδε τον Ευλογημένο να κάθεται περιτριγυρισμένος από μια μεγάλη ακολουθία, διδάσκοντας τη Διδασκαλία. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Εδώ δεν διανέμεται καμία στερεά τροφή ή μαλακή τροφή. Αυτός ο ασκητής Γκόταμα διδάσκει τη Διδασκαλία στη συνέλευση. Γιατί να μην ακούσω κι εγώ τη Διδασκαλία;» Κάθισε εκεί ακριβώς στο πλάι - «Κι εγώ θα ακούσω τη Διδασκαλία».

Τότε ο Ευλογημένος, έχοντας περιλάβει με τον νου του τον νου ολόκληρης της ακολουθίας, έστρεψε την προσοχή του: «Ποιος άραγε εδώ είναι ικανός να κατανοήσει τη Διδασκαλία;» Ο Ευλογημένος είδε τον λεπρό Σουππαμπούντα να κάθεται σε εκείνη τη συνέλευση. Αφού το είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: «Αυτός εδώ είναι ικανός να κατανοήσει τη Διδασκαλία». Σχετικά με τον λεπρό Σουππαμπούντα έκανε μια σταδιακή ομιλία, δηλαδή - ομιλία για τη δωρεά, ομιλία για την ηθική, ομιλία για τον ευδαιμονικό κόσμο· τον κίνδυνο, την ευτέλεια και τη μόλυνση των ηδονών· φανέρωσε το όφελος της απάρνησης. Όταν ο Ευλογημένος κατάλαβε ότι ο λεπρός Σουππαμπούντα είχε εύκαμπτη συνείδηση, μαλακή συνείδηση, συνείδηση απαλλαγμένη από νοητικά εμπόδια, ανυψωμένη συνείδηση, γαλήνια συνείδηση, τότε φανέρωσε τη διδαχή της Διδασκαλίας που είναι ιδιαίτερη στους Βούδες - τον υπαρξιακό πόνο, την προέλευση, την παύση, την οδό. Όπως ακριβώς ένα καθαρό

ύφασμα, απαλλαγμένο από κηλίδες, θα δεχόταν τέλεια τη βαφή· ακριβώς έτσι, στον λεπρό Σουππαμπούντα, σε εκείνο ακριβώς το κάθισμα, εγέρθηκε ο οφθαλμός της Διδασκαλίας, χωρίς σκόνη, χωρίς ρύπο - «ό,τι έχει τη φύση της έγερσης, όλο αυτό έχει τη φύση της παύσης».

Τότε ο λεπρός Σουππαμπούντα, έχοντας δει τη Διδασκαλία, έχοντας επιτύχει τη Διδασκαλία, έχοντας κατανοήσει τη Διδασκαλία, έχοντας βυθιστεί στη Διδασκαλία, έχοντας διαβεί τη σκεπτικιστική αμφιβολία, έχοντας απαλλαγεί από τη σύγχυση, έχοντας επιτύχει αυτοπεποίθηση, μη εξαρτώμενος από άλλους στη διδασχή του Δασκάλου, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λεπρός Σουππαμπούντα είπε στον Ευλογημένο:

«Θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε, θαυμάσιο, σεβάσμιε κύριε! Όπως, Σεβάσμιε Κύριε, κάποιος θα έστηνε όρθιο κάτι που είχε αναποδογυριστεί, ή θα αποκάλυπτε κάτι που ήταν κρυμμένο, ή θα έδειχνε τον δρόμο σε κάποιον που είχε χαθεί, ή θα κρατούσε μια λάμπα λαδιού στο σκοτάδι - 'αυτοί που έχουν μάτια να δουν τα αντικείμενα'· έτσι ακριβώς η Διδασκαλία έχει φανερωθεί από τον Ευλογημένο με πολλούς τρόπους. Εγώ, Σεβάσμιε Κύριε, καταφεύγω στον Ευλογημένο ως καταφύγιο, και στη Διδασκαλία και στην Κοινότητα των μοναχών. Ας με θεωρεί ο Ευλογημένος λαϊκό ακόλουθο που έχει καταφύγει στο καταφύγιο εφ' όρου ζωής από σήμερα και στο εξής».

Τότε ο λεπρός Σουππαμπούντα, αφού διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τα λόγια του Ευλογημένου, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του και έφυγε. Τότε μια αγελάδα με νεαρό μοσχάρι, αφού χτύπησε τον λεπρό Σουππαμπούντα που είχε φύγει πρόσφατα, αφαίρεσε τη ζωή του.

Τότε αρκετοί μοναχοί πήγαν εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασαν, απέδωσαν σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισαν στο πλάι. Καθισμένοι στο πλάι, εκείνοι οι μοναχοί είπαν στον Ευλογημένο: «Εκείνος, σεβάσμιε κύριε, ο λεπρός ονόματι Σουππαμπούντα που διδάχθηκε, παρακινήθηκε, ενθαρρύνθηκε και ευχαριστήθηκε από τον Ευλογημένο με μια ομιλία για τη Διδασκαλία, αυτός πέθανε. Ποιος είναι ο προορισμός του, ποια η μελλοντική ζωή του;»

«Σοφός, μοναχοί, ήταν ο λεπρός Σουππαμπούντα· ακολούθησε τη Διδασκαλία σύμφωνα με τη Διδασκαλία· και δεν με ενόχλησε εξαιτίας της Διδασκαλίας. Ο λεπρός Σουππαμπούντα, μοναχοί, με την πλήρη εξάλειψη των τριών νοητικών δεσμών είναι εισερχόμενος στο ρεύμα, μη υποκείμενος πλέον σε ξεπεσμό σε κατώτερους κόσμους, βέβαιος, κατευθυνόμενος στην ανώτατη φώτιση».

Όταν αυτό ειπώθηκε, κάποιος μοναχός είπε στον Ευλογημένο: «Ποια άραγε, σεβάσμιε κύριε, είναι η αιτία, ποια η συνθήκη για την οποία ο λεπρός Σουππαμπούντα ήταν - φτωχός μεταξύ των ανθρώπων, άθλιος μεταξύ των ανθρώπων, ταλαίπωρος μεταξύ των ανθρώπων;»

«Κάποτε στο παρελθόν, μοναχοί, ο λεπρός Σουππαμπούντα ήταν γιος εμπόρου σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα. Αυτός, καθώς πήγαινε στον κήπο, είδε τον Ατομικά Φωτισμένο Ταγκαρασίκχι να εισέρχεται στην πόλη για προσφερόμενη τροφή. Αφού το

είδε, του ήρθε αυτή η σκέψη: 'Πού πάει αυτός ο λεπρός με τον χιτώνα λεπρού;' Αφού έφτυσε και τον περιήλθε κρατώντας τον στα αριστερά του, έφυγε. Αυτός, ως επακόλουθο εκείνης της πράξης, καιγόταν στην κόλαση για πολλές εκατοντάδες χρόνια, για πολλές χιλιάδες χρόνια, για πολλές εκατοντάδες χιλιάδες χρόνια. Ως υπόλοιπο επακόλουθο εκείνης ακριβώς της πράξης, σε αυτό ακριβώς το Ρατζάγκαχα ήταν λεπρός, φτωχός μεταξύ των ανθρώπων, άθλιος μεταξύ των ανθρώπων, ταλαίπωρος μεταξύ των ανθρώπων. Αυτός, ερχόμενος στη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα, ανέλαβε την πίστη, ανέλαβε την ηθική, ανέλαβε τη μάθηση, ανέλαβε τη γενναιοδωρία, ανέλαβε τη σοφία. Αυτός, ερχόμενος στη Διδασκαλία και τη μοναστική διαγωγή που διακήρυξε ο Τατχάγκατα, αφού ανέλαβε την πίστη, αφού ανέλαβε την ηθική, αφού ανέλαβε τη μάθηση, αφού ανέλαβε τη γενναιοδωρία, αφού ανέλαβε τη σοφία, με την κατάρρευση του σώματος κατά τον θάνατο επαναγεννήθηκε στον καλότυχο κόσμο, στον ευδαιμονικό κόσμο, ως σύντροφος των θεών Ταβατίμσα. Αυτός εκεί υπερλάμπει τους άλλους θεούς σε ομορφιά και σε φήμη».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όπως αυτός που έχει καλή όραση αποφεύγει τα ανώμαλα μέρη, ενώ προσπαθεί σε αυτό που υπάρχει· έτσι ο σοφός στον κόσμο των ζωντανών, ας αποφεύγει τα κακά». Τρίτη.

4. Η ομιλία για τους νεαρούς

44. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο αρκετά αγόρια μεταξύ της Σαβάτθι και του άλσους του Τζέτα βασάνιζαν ψαράκια.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού ντύθηκε το πρωί και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Σαβάτθι για προσφερόμενη τροφή. Ο Ευλογημένος είδε εκείνα τα αρκετά αγόρια μεταξύ της Σαβάτθι και του άλσους του Τζέτα να βασανίζουν ψαράκια. Αφού τα είδε, πήγε εκεί όπου ήταν εκείνα τα αγόρια· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνα τα αγόρια: «Φοβάστε, αγόρια, τον πόνο, είναι μη αγαπητός για εσάς ο πόνος;» «Ναι, σεβάσμιε κύριε, φοβόμαστε, σεβάσμιε κύριε, τον πόνο, είναι μη αγαπητός για εμάς ο πόνος».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Αν φοβάστε τον πόνο, αν ο πόνος είναι μη αγαπητός για εσάς· μην κάνετε κακόβουλη πράξη, είτε φανερά είτε κρυφά.

Αν κακόβουλη πράξη θα κάνετε ή κάνετε· δεν υπάρχει για εσάς απελευθέρωση από τη δυστυχία, ακόμη κι αν φύγετε τρέχοντας». Τέταρτο.

5. Η ομιλία για την τήρηση των κανόνων

45. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο Ανατολικό Μοναστήρι, στο μέγαρο της μητέρας του Μιγκάρα. Εκείνη την περίοδο ο Ευλογημένος, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, καθόταν περιστοιχισμένος από

την Κοινότητα μοναχών.

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η πρώτη περίοδος της νύχτας είχε περάσει, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η πρώτη περίοδος της νύχτας έχει περάσει· η κοινότητα μοναχών κάθεται εδώ και πολλή ώρα· ας απαγγείλει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον κύριο μοναστικό κώδικα στους μοναχούς». Όταν αυτό ειπώθηκε, ο Ευλογημένος έμεινε σιωπηλός.

Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η μεσαία περίοδος της νύχτας είχε περάσει, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η μεσαία περίοδος της νύχτας έχει περάσει· η κοινότητα μοναχών κάθεται εδώ και πολλή ώρα· ας απαγγείλει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον κύριο μοναστικό κώδικα στους μοναχούς». Για δεύτερη φορά ο Ευλογημένος έμεινε σιωπηλός.

Για τρίτη φορά ο σεβάσμιος Άναντα, αφού η νύχτα είχε προχωρήσει, όταν η τελευταία περίοδος της νύχτας είχε περάσει, όταν η αυγή χάραζε, όταν η νύχτα είχε χαρούμενο πρόσωπο, αφού σηκώθηκε από τη θέση του, αφού τακτοποίησε τον άνω χιτώνα του πάνω από τον έναν ώμο, αφού χαιρέτησε με ενωμένες παλάμες προς την κατεύθυνση του Ευλογημένου, είπε στον Ευλογημένο: «Η νύχτα έχει προχωρήσει, σεβάσμιε κύριε· η τελευταία περίοδος της νύχτας έχει περάσει· η αυγή χαράζει· η νύχτα έχει χαρούμενο πρόσωπο· η κοινότητα μοναχών κάθεται εδώ και πολλή ώρα· ας απαγγείλει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον κύριο μοναστικό κώδικα στους μοναχούς». «Η συνέλευση δεν είναι αγνή, Άναντα».

Τότε στον σεβάσμιο Μαχαμογκαλλάνα ήρθε αυτή η σκέψη: «Σε ποιο άτομο άραγε αναφερόμενος ο Ευλογημένος είπε έτσι - "Η συνέλευση δεν είναι αγνή, Άναντα";» Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, περιλαμβάνοντας τον νου ολόκληρης της κοινότητας μοναχών με τον νου του, έστρεψε την προσοχή του. Ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είδε εκείνο το άτομο - ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, ακάθαρτο, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητή που ισχυριζόταν ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενο την άγια ζωή που ισχυριζόταν ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιο, διαβρωμένο, γεμάτο ακαθαρσίες - να κάθεται στη μέση της κοινότητας μοναχών. Αφού τον είδε, σηκώθηκε από τη θέση του και πλησίασε εκείνο το άτομο· αφού πλησίασε, είπε σε εκείνο το άτομο: «Σήκω, φίλε, έχεις ιδωθεί από τον Ευλογημένο· δεν υπάρχει για σένα συγκατοικία με τους μοναχούς». Όταν αυτό ειπώθηκε, εκείνο το άτομο έμεινε σιωπηλό.

Για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα είπε σε εκείνο το άτομο: «Σήκω, φίλε, έχεις ιδωθεί από τον Ευλογημένο· δεν υπάρχει για σένα συγκατοικία με τους μοναχούς». Για δεύτερη φορά... κ.λπ... για τρίτη φορά εκείνο το άτομο έμεινε σιωπηλό.

Τότε ο σεβάσμιος Μαχαμογκαλλάνα, αφού έπιασε εκείνο το άτομο από το χέρι, το έβγαλε έξω από το πρόθυλο της πόρτας, έκλεισε τον σύρτη της πόρτας και πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, είπε στον Ευλογημένο: «Εκείνο το άτομο, σεβάσμιε

κύριε, απομακρύνθηκε από εμένα. Η συνέλευση είναι αγνή. Ας απαγγείλει, σεβάσμιε κύριε, ο Ευλογημένος τον κύριο μοναστικό κώδικα στους μοναχούς». «Καταπληκτικό, Μογκαλλάνα, εκπληκτικό, Μογκαλλάνα! Μέχρι να πιαστεί από το χέρι ήρθε εκείνος ο ανόητος άνθρωπος!»

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στους μοναχούς: «Δεν θα τελώ πλέον εγώ, μοναχοί, από εδώ και στο εξής την τελετή τήρησης των κανόνων, δεν θα απαγγέλλω τον κύριο μοναστικό κώδικα. Εσείς πλέον, μοναχοί, από εδώ και στο εξής να τελείτε την τελετή τήρησης των κανόνων, να απαγγέλλετε τον κύριο μοναστικό κώδικα. Αυτό είναι αδύνατον, μοναχοί, δεν υπάρχει δυνατότητα, ο Τατχάγκατα να τελέσει την τελετή τήρησης των κανόνων σε μη αγνή συνέλευση, να απαγγείλει τον κύριο μοναστικό κώδικα.

«Υπάρχουν αυτά τα οκτώ, μοναχοί, θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς τα επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό. Ποιες οκτώ;

«Ο μεγάλος ωκεανός, μοναχοί, έχει σταδιακή κλίση, σταδιακή κατηφόρα, σταδιακή πλαγιά, δεν είναι απότομος γκρεμός από την αρχή. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει σταδιακή κλίση, σταδιακή κατηφόρα, σταδιακή πλαγιά, δεν είναι απότομος γκρεμός από την αρχή· αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει σταθερή φύση, δεν υπερβαίνει τα όριά του. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει σταθερή φύση, δεν υπερβαίνει τα όριά του· αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός δεν συγκατοικεί με νεκρό πτώμα. Ό,τι νεκρό πτώμα υπάρχει στον μεγάλο ωκεανό, αυτό γρήγορα το σπρώχνει στην ακτή, το πετάει στη στεριά. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός δεν συγκατοικεί με νεκρό πτώμα, ό,τι νεκρό πτώμα υπάρχει στον μεγάλο ωκεανό, αυτό γρήγορα το σπρώχνει στην ακτή, το πετάει στη στεριά· αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, όποια μεγάλα ποτάμια κι αν υπάρχουν, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, αυτά φτάνοντας στον μεγάλο ωκεανό εγκαταλείπουν τα προηγούμενα ονόματα και σόγια τους· θεωρούνται απλώς 'μεγάλος ωκεανός'. Επειδή, μοναχοί, όποια μεγάλα ποτάμια κι αν υπάρχουν, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, αυτά φτάνοντας στον μεγάλο ωκεανό εγκαταλείπουν τα προηγούμενα ονόματα και σόγια τους, θεωρούνται απλώς 'μεγάλος ωκεανός'· αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, όσα ρέοντα νερά στον κόσμο εκβάλλουν στον μεγάλο ωκεανό και όσα ρεύματα βροχής πέφτουν από τον ουρανό, δεν γίνεται αντιληπτή από αυτά μείωση ή αύξηση του μεγάλου ωκεανού. Επειδή, μοναχοί, όσα ρέοντα νερά στον

κόσμο εκβάλλουν στον μεγάλο ωκεανό και όσα ρεύματα βροχής πέφτουν από τον ουρανό, δεν γίνεται αντιληπτή από αυτά μείωση ή αύξηση του μεγάλου ωκεανού· αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει μία γεύση, τη γεύση του αλατιού. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει μία γεύση, τη γεύση του αλατιού· αυτό, μοναχοί, είναι το έκτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει πολλά κοσμήματα, αναρίθμητα κοσμήματα. Εκεί υπάρχουν αυτά τα κοσμήματα, δηλαδή - μαργαριτάρια, πολύτιμα πετράδια, βηρύλλιο, κοχύλια, πέτρες, κοράλλια, ασήμι, χρυσός, ρουμπίνια, αχάτες. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει πολλά κοσμήματα, αναρίθμητα κοσμήματα, εκεί υπάρχουν αυτά τα κοσμήματα, δηλαδή - μαργαριτάρια, πολύτιμα πετράδια, βηρύλλιο, κοχύλια, πέτρες, κοράλλια, ασήμι, χρυσός, ρουμπίνια, αχάτες· αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Επιπλέον, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός είναι κατοικία μεγάλων όντων. Εκεί υπάρχουν αυτά τα όντα - τιμί, τιμινγκάλα, τιμιτιμινγκάλα, τιτάνες, δράκοι, γκαντχάμπα. Υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό σώματα εκατό γιότζανα, σώματα διακοσίων γιότζανα, σώματα τριακοσίων γιότζανα, σώματα τετρακοσίων γιότζανα, σώματα πεντακοσίων γιότζανα. Επειδή, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός είναι κατοικία μεγάλων όντων, εκεί υπάρχουν αυτά τα όντα - τιμί, τιμινγκάλα, τιμιτιμινγκάλα, τιτάνες, δράκοι, γκαντχάμπα, υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό σώματα εκατό γιότζανα, σώματα διακοσίων γιότζανα... κ.λπ... σώματα πεντακοσίων γιότζανα· αυτό, μοναχοί, είναι το όγδοο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό. Αυτά, μοναχοί, είναι τα οκτώ θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα στον μεγάλο ωκεανό, που βλέποντάς τα επανειλημμένα οι τιτάνες ευχαριστιούνται στον μεγάλο ωκεανό.

«Ακριβώς έτσι, μοναχοί, σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή υπάρχουν οκτώ θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα, που βλέποντάς τα επανειλημμένα οι μοναχοί ευχαριστιούνται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή. Ποιες οκτώ;

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει σταδιακή κλίση, σταδιακή κατηφόρα, σταδιακή πλαγιά, δεν είναι απότομος γκρεμός από την αρχή· ακριβώς έτσι, μοναχοί, σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή υπάρχει σταδιακή εξάσκηση, σταδιακή λειτουργία, σταδιακή πρακτική, όχι απότομη διείσδυση στην τελική απελευθερωτική γνώση. Επειδή, μοναχοί, σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή υπάρχει σταδιακή εξάσκηση, σταδιακή λειτουργία, σταδιακή πρακτική, όχι απότομη διείσδυση στην τελική απελευθερωτική γνώση· αυτό, μοναχοί, είναι το πρώτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί ευχαριστιούνται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει σταθερή φύση, δεν υπερβαίνει τα όριά του· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ο κανόνας εξάσκησης που θεσπίστηκε από μένα για τους μαθητές, αυτόν οι μαθητές μου δεν τον παραβαίνουν ούτε για χάρη της ζωής τους.

Επειδή, μοναχοί, ο κανόνας εξάσκησης που θεσπίστηκε από μένα για τους μαθητές, αυτόν οι μαθητές μου δεν τον παραβαίνουν ούτε για χάρη της ζωής τους· αυτό, μοναχοί, είναι το δεύτερο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί ευχαριστιούνται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός δεν συγκατοικεί με νεκρό πτώμα·ό,τι νεκρό πτώμα υπάρχει στον μεγάλο ωκεανό, αυτό γρήγορα το σπρώχνει στην ακτή, το πετάει στη στεριά· ακριβώς έτσι, μοναχοί, όποιο άτομο είναι ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, ακάθαρτο, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες, η Κοινότητα δεν συγκατοικεί με αυτόν· αλλά γρήγορα, αφού συναθροιστεί, τον αναστέλλει. Αν και αυτός κάθεται στη μέση της κοινότητας μοναχών, ωστόσο αυτός είναι μακριά από την Κοινότητα και η Κοινότητα από αυτόν. Επειδή, μοναχοί, όποιο άτομο είναι ανήθικο, κακόβουλου χαρακτήρα, ακάθαρτο, με ύποπτη συμπεριφορά, με συγκαλυμμένες πράξεις, μη ασκητής που ισχυρίζεται ότι είναι ασκητής, μη ασκούμενος την άγια ζωή που ισχυρίζεται ότι ασκεί την άγια ζωή, εσωτερικά σάπιος, διαβρωμένος, γεμάτος ακαθαρσίες, η Κοινότητα δεν συγκατοικεί με αυτόν· γρήγορα, αφού συναθροιστεί, τον αναστέλλει. Αν και αυτός κάθεται στη μέση της κοινότητας μοναχών, ωστόσο αυτός είναι μακριά από την Κοινότητα και η Κοινότητα από αυτόν· αυτό, μοναχοί, είναι το τρίτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί τέρπονται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, όποια μεγάλα ποτάμια κι αν υπάρχουν, δηλαδή - ο Γάγγης, ο Γιαμούνα, ο Ατσιραβατί, ο Σαραμπού, ο Μαχί, αυτά φτάνοντας στον μεγάλο ωκεανό εγκαταλείπουν τα προηγούμενα ονόματα και σόγια τους, θεωρούνται απλώς 'μεγάλος ωκεανός'· ακριβώς έτσι, μοναχοί, οι τέσσερις κάστες - οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι, οι έμποροι, οι εργάτες, αυτοί αφού αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή στη Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, εγκαταλείπουν τα προηγούμενα ονόματα και σόγια τους, και θεωρούνται απλώς 'ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα'. Επειδή, μοναχοί, οι τέσσερις κάστες - οι πολεμιστές, οι βραχμάνοι, οι έμποροι, οι εργάτες, αυτοί αφού αναχωρήσουν από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή στη Διδασκαλία και διαγωγή που διακηρύχθηκε από τον Τατχάγκατα, εγκαταλείπουν τα προηγούμενα ονόματα και σόγια τους, και θεωρούνται απλώς 'ασκητές, μαθητές του υιού των Σάκυα'· αυτό, μοναχοί, είναι το τέταρτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί τέρπονται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, όσα ρέοντα νερά στον κόσμο εκβάλλουν στον μεγάλο ωκεανό και όσα ρεύματα βροχής πέφτουν από τον ουρανό, δεν γίνεται αντιληπτή από αυτά μείωση ή αύξηση του μεγάλου ωκεανού· ακριβώς έτσι, μοναχοί, ακόμη κι αν πολλοί μοναχοί επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, δεν γίνεται αντιληπτή μείωση ή πλήρωση του στοιχείου του Νιμπάνα. Επειδή, μοναχοί, ακόμη κι αν πολλοί μοναχοί επιτυγχάνουν το τελικό Νιμπάνα στο στοιχείο του Νιμπάνα χωρίς υπόλειμμα προσκόλλησης, δεν γίνεται αντιληπτή μείωση

ή πλήρωση του στοιχείου του Νιμπάνα· αυτό, μοναχοί, είναι το πέμπτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί τέρπονται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει μία γεύση, τη γεύση του αλατιού· ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή έχει μία γεύση, τη γεύση της απελευθέρωσης. Επειδή, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή έχει μία γεύση, τη γεύση της απελευθέρωσης· αυτό, μοναχοί, είναι το έκτο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί τέρπονται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός έχει πολλά κοσμήματα, αναρίθμητα κοσμήματα, εκεί υπάρχουν αυτά τα κοσμήματα, δηλαδή - μαργαριτάρια, πολύτιμα πετράδια, βηρύλλιο, κοχύλια, πέτρες, κοράλλια, ασήμι, χρυσός, ρουμπίνια, αχάτες· ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή έχει πολλά κοσμήματα, αναρίθμητα κοσμήματα· εκεί υπάρχουν αυτά τα κοσμήματα, δηλαδή - οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός. Επειδή, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή έχει πολλά κοσμήματα, αναρίθμητα κοσμήματα, εκεί υπάρχουν αυτά τα κοσμήματα, δηλαδή - οι τέσσερις εφαρμογές της μνήμης, οι τέσσερις ορθές επίμονες προσπάθειες, οι τέσσερις βάσεις πνευματικής δύναμης, οι πέντε πνευματικές ικανότητες, οι πέντε δυνάμεις, οι επτά παράγοντες της φώτισης, η ευγενής οκταμελής οδός· αυτό, μοναχοί, είναι το έβδομο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί τέρπονται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή.

«Όπως, μοναχοί, ο μεγάλος ωκεανός είναι κατοικία μεγάλων όντων, εκεί υπάρχουν αυτά τα όντα - τιμί, τιμινγκάλα, τιμιτιμινγκάλα, τιτάνες, δράκοι, γκαντχάμπα· υπάρχουν στον μεγάλο ωκεανό σώματα εκατό γιότζανα, σώματα διακοσίων γιότζανα, σώματα τριακοσίων γιότζανα, σώματα τετρακοσίων γιότζανα, σώματα πεντακοσίων γιότζανα· ακριβώς έτσι, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή είναι κατοικία μεγάλων όντων· εκεί υπάρχουν αυτά τα όντα - ο εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα· ο άπαξ επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής· ο μη-επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής· ο Άξιος, αυτός που ασκεί για την Αξιότητα. Επειδή, μοναχοί, αυτή η Διδασκαλία και διαγωγή είναι κατοικία μεγάλων όντων, εκεί υπάρχουν αυτά τα όντα - ο εισερχόμενος στο ρεύμα, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της εισόδου στο ρεύμα· ο άπαξ επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της άπαξ επιστροφής· ο μη-επιστρέφων, αυτός που ασκεί για την πραγμάτωση του καρπού της μη-επιστροφής· ο Άξιος, αυτός που ασκεί για την Αξιότητα· αυτό, μοναχοί, είναι το όγδοο θαυμαστό και εκπληκτικό φαινόμενο σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς το επανειλημμένα οι μοναχοί ευχαριστιούνται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή. Αυτά, μοναχοί, είναι τα οκτώ θαυμαστά και εκπληκτικά φαινόμενα σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή, που βλέποντάς τα επανειλημμένα οι μοναχοί ευχαριστιούνται σε αυτή τη Διδασκαλία και διαγωγή».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν

τον εμπνευσμένο λόγο:

«Το καλυμμένο βρέχεται υπερβολικά, το ανοιχτό δεν βρέχεται υπερβολικά· για αυτό το λόγο ανοίξτε το καλυμμένο, έτσι αυτό δεν θα βρέχεται υπερβολικά». Πέμπτο.

6. Η ομιλία Σόνα

46. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα διέμενε στη χώρα των Αβάντι, στην Κουραραγκάρα, στο βουνό Παβάττα. Εκείνη την περίοδο ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα ήταν ο συνοδός του σεβάσμιου Μαχακατσάνα.

Τότε στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Με όποιον τρόπο ο κύριος Μαχακατσάνα διδάσκει τη Διδασκαλία, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;»

Τότε ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα:

«Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Με όποιον τρόπο ο κύριος Μαχακατσάνα διδάσκει τη Διδασκαλία, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;' Ας μου δώσει ο κύριος Μαχακατσάνα την αναχώρηση, σεβάσμιε κύριε».

Όταν αυτό ειπώθηκε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είπε στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα: «Δύσκολη είναι, Σόνα, η άγια ζωή με ένα γεύμα και μόνος ύπνος για όλη τη ζωή. Έλα λοιπόν, Σόνα, εκεί ακριβώς όντας οικογενειάρχης, ακολούθησε τη διδαχή των Βουδών, την κατάλληλη ώρα ένα γεύμα, μόνος ύπνος, άγια ζωή». Τότε η πρόθεση του λαϊκού ακολούθου Σόνα Κουτικάννα για αναχώρηση καταλάγιασε.

Για δεύτερη φορά... κ.λπ... για δεύτερη φορά ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα είπε στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα: «Δύσκολη είναι, Σόνα, η άγια ζωή με ένα γεύμα και μόνος ύπνος για όλη τη ζωή. Έλα λοιπόν, Σόνα, εκεί ακριβώς όντας οικογενειάρχης, ακολούθησε τη διδαχή των Βουδών, την κατάλληλη ώρα ένα γεύμα, μόνος ύπνος, άγια ζωή». Για δεύτερη φορά η πρόθεση του λαϊκού ακολούθου Σόνα Κουτικάννα για αναχώρηση καταλάγιασε.

Για τρίτη φορά στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός στον νου: «Με όποιον τρόπο ο κύριος Μαχακατσάνα διδάσκει τη Διδασκαλία, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να

ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να αναχωρήσω από την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;» Για τρίτη φορά ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο λαϊκός ακόλουθος Σόνα Κουτικάννα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα:

«Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Με όποιον τρόπο ο κύριος Μαχακατσάνα διδάσκει τη Διδασκαλία, δεν είναι εύκολο για κάποιον που ζει εντός οικίας να ακολουθήσει την άγια ζωή απόλυτα ολοκληρωμένη, απόλυτα αγνή, γυαλισμένη σαν κοχύλι. Γιατί να μην ξυρίσω τα μαλλιά και τα γένια μου, να ντυθώ με ώχρινα ρούχα και να εγκαταλείψω την οικογενειακή ζωή για την άστεγη ζωή;' Ας μου δώσει ο κύριος Μαχακατσάνα την αναχώρηση, σεβάσμιε κύριε».

Τότε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα έδωσε την αναχώρηση στον λαϊκό ακόλουθο Σόνα Κουτικάννα. Εκείνη την περίοδο η νότια περιοχή του Αβάντι είχε λίγους μοναχούς. Τότε ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, μετά την παρέλευση τριών ετών, με δυσκολία και κόπο, συγκεντρώνοντας από εδώ κι από εκεί μια κοινότητα μοναχών δέκα ατόμων, έδωσε πλήρη χειροτονία στον σεβάσμιο Σόνα.

Τότε στον σεβάσμιο Σόνα, που είχε ολοκληρώσει την απόσυρση κατά την βροχερή εποχή, που είχε μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήταν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: «Δεν έχω δει αυτόν τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο, αλλά έχω ακούσει γι' αυτόν τον Ευλογημένο - 'είναι τέτοιος και τέτοιος'. Αν ο μέντοράς μου μου το επιτρέψει, θα πήγαινα να δω αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο».

Τότε ο σεβάσμιος Σόνα, την απογευματινή περίοδο της ημέρας, αφού βγήκε από την απομόνωση, πλησίασε τον σεβάσμιο Μαχακατσάνα· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σόνα είπε στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα:

«Εδώ σε μένα, σεβάσμιε κύριε, που είχα μεταβεί σε ιδιωτικό χώρο και ήμουν σε απομόνωση, εγέρθηκε αυτός ο αναλογισμός: 'Δεν έχω δει αυτόν τον Ευλογημένο πρόσωπο με πρόσωπο, αλλά έχω ακούσει γι' αυτόν τον Ευλογημένο - είναι τέτοιος και τέτοιος'. Αν ο μέντοράς μου μου το επιτρέψει, θα πήγαινα να δω αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο».

«Καλώς, καλώς, Σόνα· πήγαινε εσύ, Σόνα, να δεις αυτόν τον Ευλογημένο, τον Άξιο, τον Πλήρως Αυτοφωτισμένο. Θα δεις εσύ, Σόνα, αυτόν τον Ευλογημένο, εμπνευστικό, που εμπνέει πεποίθηση, με ειρηνικές ικανότητες, με ειρηνικό νου, που έχει επιτύχει την ύψιστη δάμαση και ηρεμία, δαμασμένο, φυλαγμένο, με συγκρατημένες ικανότητες, έναν ελέφαντα. Αφού τον δεις, εκ μέρους μου απόδωσε σεβασμό με το κεφάλι σου στα πόδια του Ευλογημένου, ρώτησέ τον αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή - 'Ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή'».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», ο σεβάσμιος Σόνα, αφού χάρηκε και ευχαρίστησε για τη ρήση του σεβάσμιου Μαχακατσάνα, σηκώθηκε από τη θέση του, απέδωσε σεβασμό στον σεβάσμιο Μαχακατσάνα, τον περιήλθε κρατώντας τον στα δεξιά του, τακτοποίησε το κατάλυμά του, πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του και αναχώρησε για περιπλάνηση προς τη Σαβάτθι. Περιπλανώμενος σταδιακά, πλησίασε τη Σαβάτθι, το άλσος του Τζέτα, το μοναστήρι του Ανάθαπίντικα, εκεί όπου ήταν ο Ευλογημένος· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Σόνα είπε στον Ευλογημένο: «Ο μέντοράς μου, σεβάσμιε κύριε, ο σεβάσμιος Μαχακατσάνα, αποδίδει σεβασμό με το κεφάλι του στα πόδια του Ευλογημένου, ρωτά αν είναι χωρίς ασθένεια, χωρίς πάθηση, ελαφρύς στο σήκωμα, δυνατός και με άνετη διαμονή».

«Μήπως, μοναχέ, είσαι καλά, μήπως τα βγάζεις πέρα, μήπως ήρθες χωρίς κούραση το ταξίδι, και δεν δυσκολεύτηκες να αποκτήσεις προσφερόμενη τροφή;» «Είμαι καλά, Ευλογημένε, τα βγάζω πέρα, Ευλογημένε· και χωρίς κούραση, σεβάσμιε κύριε, ήρθα το ταξίδι, δεν δυσκολεύτηκα να αποκτήσω προσφερόμενη τροφή».

Τότε ο Ευλογημένος απευθύνθηκε στον σεβάσμιο Άναντα: «Ετοίμασε, Άναντα, κατάλυμα για αυτόν τον επισκέπτη μοναχό». Τότε στον σεβάσμιο Άναντα ήρθε αυτή η σκέψη: «Για όποιον ο Ευλογημένος με διατάσσει - 'Ετοίμασε, Άναντα, κατάλυμα για αυτόν τον επισκέπτη μοναχό', ο Ευλογημένος επιθυμεί να διαμείνει με εκείνον τον μοναχό στο ίδιο κατάλυμα, ο Ευλογημένος επιθυμεί να διαμείνει με τον σεβάσμιο Σόνα στο ίδιο κατάλυμα». Στο κατάλυμα όπου διέμενε ο Ευλογημένος, σε εκείνο το κατάλυμα ετοίμασε κατάλυμα για τον σεβάσμιο Σόνα.

Τότε ο Ευλογημένος, αφού πέρασε μεγάλο μέρος της νύχτας καθισμένος στο ύπαιθρο, έπλυνε τα πόδια του και μπήκε στην κατοικία. Και ο σεβάσμιος Σόνα, αφού πέρασε μεγάλο μέρος της νύχτας καθισμένος στο ύπαιθρο, έπλυνε τα πόδια του και μπήκε στην κατοικία. Τότε ο Ευλογημένος, αφού σηκώθηκε κοντά στο χάραμα της αυγής, παρακάλεσε τον σεβάσμιο Σόνα: «Ας σου έρθει, μοναχέ, η Διδασκαλία να την απαγγείλεις».

«Ναι, σεβάσμιε κύριε», απάντησε ο σεβάσμιος Σόνα στον Ευλογημένο και απήγγειλε μελωδικά όλα τα δεκαέξι κεφάλαια του Αττχακαβάγκα. Τότε ο Ευλογημένος, στο τέλος της μελωδικής απαγγελίας του σεβάσμιου Σόνα, εξέφρασε την έγκρισή του: «Καλώς, καλώς, μοναχέ, τα δεκαέξι κεφάλαια του Αττχακαβάγκα έχουν ληφθεί ορθά από σένα, μοναχέ, έχουν μελετηθεί καλά, έχουν κατανοηθεί καλά· είσαι προικισμένος με καλή ομιλία, ευχερή, χωρίς τραύλισμα, ικανή να εξηγεί το νόημα. Πόσα χρόνια μοναχός είσαι εσύ, μοναχέ;» «Ενός έτους μοναχός είμαι, Ευλογημένε». «Γιατί όμως εσύ, μοναχέ, καθυστέρησες τόσο πολύ;» «Από καιρό έχω δει, σεβάσμιε κύριε, τον κίνδυνο στις ηδονές· αλλά η οικογενειακή ζωή είναι εγκλεισμός, με πολλές υποχρεώσεις και πολλά καθήκοντα».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Έχοντας δει τον κίνδυνο στον κόσμο, γνωρίζοντας τη Διδασκαλία χωρίς προσκόλληση·
ο ευγενής δεν χαίρεται στο κακό, στο κακό δεν χαίρεται ο καθαρός». Έκτο.

7. Η ομιλία για τον Ρέβατα τον αβέβαιο

47. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Κανκχαρέβατα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, ανασκοπώντας τον εξαγνισμό του εαυτού του μέσω της υπέρβασης της αβεβαιότητας.

Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Κανκχαρέβατα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, ανασκοπώντας τον εξαγνισμό του εαυτού του μέσω της υπέρβασης της αβεβαιότητας.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Όποια αβεβαιότητα κι αν υπάρχει εδώ ή εκεί,
σχετικά με τη δική του εμπειρία ή την εμπειρία άλλου·
αυτοί που είναι διαλογιστές τις εγκαταλείπουν όλες,
ενεργητικοί, ακολουθώντας την άγια ζωή». Έβδομη.

8. Η ομιλία για το σχίσμα στην Κοινότητα

48. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στο Ρατζάγκαχα, στο Άλσος των Μπαμπού, στο καταφύγιο σίτισης σκιούρων. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Άναντα, την ημέρα της τήρησης των κανόνων, αφού ντύθηκε την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρε το κύπελλο και τους χιτώνες του, μπήκε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή.

Ο Ντεβαντάττα είδε τον σεβάσμιο Άναντα να περιφέρεται στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Αφού τον είδε, πήγε εκεί όπου ήταν ο σεβάσμιος Άναντα· αφού πλησίασε, είπε στον σεβάσμιο Άναντα: «Από σήμερα και στο εξής, φίλε Άναντα, θα τελώ την τελετή τήρησης των κανόνων και τις νομικές πράξεις της Κοινότητας χωριστά από τον Ευλογημένο και χωριστά από την κοινότητα μοναχών».

Τότε ο σεβάσμιος Άναντα, αφού περπάτησε στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή, μετά το γεύμα, έχοντας επιστρέψει από τη συλλογή τροφής, πλησίασε τον Ευλογημένο· αφού πλησίασε, απέδωσε σεβασμό στον Ευλογημένο και κάθισε στο πλάι. Καθισμένος στο πλάι, ο σεβάσμιος Άναντα είπε στον Ευλογημένο:

«Εδώ εγώ, σεβάσμιε κύριε, αφού ντύθηκα την πρωινή περίοδο της ημέρας και πήρα το κύπελλο και τους χιτώνες μου, μπήκα στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Με είδε, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα να περιφέρομαι στη Ρατζάγκαχα για προσφερόμενη τροφή. Αφού με είδε, ήρθε εκεί όπου ήμουν εγώ· αφού ήρθε, μου είπε: 'Από σήμερα και στο εξής, φίλε Άναντα, θα τελώ την τελετή τήρησης των κανόνων και τις νομικές πράξεις της Κοινότητας χωριστά από τον Ευλογημένο και χωριστά από την κοινότητα μοναχών'. Σήμερα, σεβάσμιε κύριε, ο Ντεβαντάττα θα διασπάσει την Κοινότητα και θα τελέσει την τελετή τήρησης των κανόνων και τις νομικές πράξεις της Κοινότητας».

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Εύκολο είναι για τον καλό το καλό, το καλό για τον κακό είναι δύσκολο·

Το κακό για τον κακό είναι εύκολο, το κακό για τους ευγενείς είναι δύσκολο». Όγδοη.

9. Η ομιλία για τον ήχο

49. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος περιπλανιόταν στους Κοσάλα με μια μεγάλη Κοινότητα μοναχών. Εκείνη την περίοδο αρκετοί νεαροί βραχμάνοι περνούσαν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, φαινομενικά κοροϊδεύοντας. Ο Ευλογημένος είδε αρκετούς νεαρούς βραχμάνους να περνούν όχι μακριά, φαινομενικά κοροϊδεύοντας.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Ξεχασμένοι, φαινομενικά σοφοί, μιλώντας μόνο στο πεδίο των λόγων· ανοίγουν το στόμα τους όσο θέλουν, δεν γνωρίζουν από πού οδηγήθηκαν». Ένατη.

10. Η ομιλία για τον Τσούλαπάνθακα

50. Έτσι έχω ακούσει - Κάποτε ο Ευλογημένος διέμενε στη Σαβάτθι, στο άλσος του Τζέτα, στο μοναστήρι του Ανάθαπίντικα. Εκείνη την περίοδο ο σεβάσμιος Τσούλαπάνθακα καθόταν όχι μακριά από τον Ευλογημένο, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο.

Ο Ευλογημένος είδε τον σεβάσμιο Τσούλαπάνθακα να κάθεται όχι μακριά, διασταυρώνοντας τα πόδια του, κρατώντας το σώμα του ευθύ, εδραιώνοντας τη μνήμη μπροστά στο πρόσωπο.

Τότε ο Ευλογημένος, κατανοώντας αυτό το νόημα, εκείνη τη στιγμή εξέφρασε αυτόν τον εμπνευσμένο λόγο:

«Με σταθερό σώμα, με σταθερό νου, στεκόμενος, καθισμένος ή ξαπλωμένος· αυτή τη μνήμη ο μοναχός εδραιώνοντας, θα αποκτούσε διάκριση από πριν σε μετά· αφού αποκτήσει διάκριση από πριν σε μετά, ας πάει στο αόρατο για τον βασιλιά του θανάτου». Δέκατη.

Τέλος του κεφαλαίου του Σόνα, πέμπτο.

Αυτή είναι η σύνοψή του -

Ο αγαπητός, οι βραχύβιοι, ο λεπρός, τα αγόρια, η ημέρα τήρησης των κανόνων·
ο Σόνα και ο Ρεβάτα, η διάλυση, με τη Σαντάγια και τον Πάνθακα.

ΠΑΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ ΓΙΑ ΑΥΤΗ ΤΗ ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ

Η παρούσα μετάφραση αποτελεί μέρος του PaliVerse Project, της πρώτης πλήρους και ενιαίας αγγλικής μετάφρασης του Κανόνα Πάλι, μαζί με τα Σχόλια (Aṭṭhakathā) και τα Υποσχόλια (Ṭīkā) και συνοδεύεται από διαδραστικά εργαλεία μελέτης. Το PaliVerse είναι ένα έργο σε εξέλιξη. Οι μεταφράσεις που δημιουργούνται με τεχνητή νοημοσύνη βελτιώνονται συνεχώς μέσω αναθεωρήσεων και σχολίων από ειδικούς. Το παρόν κείμενο αποτελεί την πιο πρόσφατη μετάφραση κατά την ημερομηνία λήψης.

Ημερομηνία δημιουργίας PDF: 14 Σεπτεμβρίου 2026

ΠΩΣ ΝΑ ΠΑΡΑΘΕΣΕΤΕ ΤΗΝ ΠΗΓΗ

PaliVerse (2026). Ο Τριμερής Κανόνας. Ο Κανόνας των Ομιλιών. 5. Η συλλογή των μικρών κειμένων. 03. Οι εμπνευσμένοι λόγοι. 5. Το κεφάλαιο για τον Σόνα έχει ανακτηθεί από το paliverse.org

© 2026 The PaliVerse Project · Με επιφύλαξη παντός δικαιώματος
Κέντρο Μελέτης και Πρακτικής Βουδισμού Τεραβάδα
Αστική Μη Κερδοσκοπική Εταιρεία εγγεγραμμένη στην Ελλάδα
Το παρόν PDF μπορεί να διανέμεται ελεύθερα για σκοπούς μελέτης και πρακτικής.

PaliVerse.org